

Biblická čtení:

Izajáš 2,1-5

Slovo o Judsku a Jeruzalému, jež ve vidění přijal Izajáš, syn Amósův. I stane se v posledních dnech, že se hora Hospodinova domu bude tyčit nad vrcholy hor, bude povznesena nad pahorky a budou k ní proudit všechny pronárody. Mnohé národy půjdou a budou se pobízet: „Pojďte, vystupme na horu Hospodinovu, do domu Boha Jákobova. Bude nás učit svým cestám a my po jeho stezkách budeme chodit.“ Ze Sijónu vyjde zákon, slovo Hospodinovo z Jeruzaléma. On bude soudit mnohé národy, on ztrestá mocné pronárody, i ty nejvzdálenější. I překují své meče na radlice, svá kopí na vinařské nože. Pronárod nepozdvihne meč proti pronárodu, nebudou se již cvičit v boji. Nuže, dome Jákobův, choďme v Hospodinově světle!

List Římanům 13,11-14

Víte přece, co znamená tento čas: už nastala hodina, abyste procitli ze spánku; vždyť nyní je nám spása blíže, než byla tenkrát, když jsme uvěřili. Noc pokročila, den se přiblížil. Odložme proto skutky tmy a oblecme se ve zbroj světla. Žijme řádně jako za denního světla: ne v hýření a opilství, v nemravnosti a bezuzdnostech, ne ve sváru a závisti, nýbrž oblecete se v Pána Ježíše Krista a nevyhovujte svým sklonům, abyste nepropadali vášním.

Matoušovo evangelium 24,36-44

Ježíš řekl svým učedníkům: „O onom dni a hodině neví nikdo, ani andělé v nebi, ani Syn; jenom Otec sám. Až přijde Syn člověka, bude to jako za dnů Noé: Jako tehdy před potopou hodovali a pili, ženili se a vdávaly až do dne, kdy Noé vešel do korábu, a nic nepoznali, až přišla potopa a zachvátila všecky – takový bude i příchod Syna člověka.

Tehdy budou dva na poli, jeden bude přijat a druhý zanechán. Dvě budou mlít obilí, jedna bude přijata a druhá zanechána.

Bděte tedy, protože nevíte, v který den váš Pán přijde. Uvažte přece: Kdyby hospodář věděl, v kterou noční dobu přijde zloděj, bděl by a zabránil by mu vloupat se do domu. Proto i vy buďte připraveni, neboť Syn člověka přijde v hodinu, kdy se nenadějete.

Téma: Hospodin je spásou lidí

Proroctví je sice "o Judsku a Jeruzalému", ale svým obsahem se týká všech národů - je univerzální povahy. Slyšíme: "stane se v posledních dnech": Podle Nového Zákona "poslední dny" nastaly příchodem Kristovým. Od jeho vystoupení do jeho druhého příchodu se rozprostírá doba "posledních dní", kdy se naplňuje to, co je Bohem rozhodnuto i zčásti vykonáno. To, co se píše u Izajáše, se také už zčásti od Ježíšova vystoupení uskutečnilo:

- "hora Hospodinova domu se tyčí nad vrcholy hor" - spojuje nebe a zemi, jde o něco, co spojuje svět lidský a Boží: pro nás křesťany je to Ježíš a jeho poslušná církev (věřící, kteří Ježíše poslouchají a následují);
- slova o míru nejsou slova o našich lidských přáních. Překonání válečných nástrojů a válek samotných je důsledkem putování všech národů na Hospodinovu horu - důsledkem uvěření a je to také důsledek Božího souzení;

- „Bůh nás bude učit svým cestám“: Bůh, učitel životních cest – Ježíš - on je učitel. Učí nejen "pravdě o Bohu", ale pokud se ho snažíme usilovně poslouchat, vede naše životní cesty k Bohu;
- „pojďme na horu Hospodinovu, do domu Boha Jákobova“ – vydejme se na cestu víry, Bůh naši víru pomůže prohloubit a my budeme užitečnějšími pro jeho Království

K Listu Římanům: už nastala hodina - příchodem Kristovým před více než dvěma tisíci lety je tu přítomna a naším osobním přijetím víry pro každého z nás. Spása je blíže každým dnem, kterým se blíží každý z nás ke konci svého života.

Slova o parusii (druhém příchodu Kristově) byla v Matoušově evangeliu vyslovena do situace, kdy očekávaný brzký druhý příchod Kristův se stále nekonal. Někteří propadli únavě a lhostejnosti, jiní spekulacím o tom, kdy a jak to bude. Dnes možná roste počet těch (možná i v církvi), kteří už ani nad tímto slovem neuvažují, nebo ho vůbec neznají. Buďme vděční, že je smíme dnes slyšet a nad ním přemýšlet. Evangelijní Matoušovo slovo je osvobozující: Pán skutečně přijde! Nikdo neví, kdy to bude, jde o to - bdít. Spoléhejme na to. Netrmácíme se potížemi svého života beze smyslu a nahodile, zlo nezvítězí. A tak nerezignovat, ani se nebát, ani se nenechat oklamat tím, že běh světa je v podstatě stále stejný. Nezapomeňme na to, že celé evangelium dosvědčuje, že Pán už přišel. Zbývá jediná podstatná otázka, kdy přijde pro mne - kdy plně uvěřím. Otázka "kdy" pokud jde o "konec světa" pak nemá velký význam.

Ještě jednou s Izajášem: Hora Hospodinova domu stojí - je to církev, lidsky ubohá, ale stále nese poselství evangelia o Boží lásce, stále zvěstuje milujícího, odpouštějícího a sjednocujícího Krista, stále tak spojuje zemi s nebem. Kdo chce, může slyšet Boží slovo a učit se tak Božím cestám, které nevedou ani ke zmaru, ani k rozmnožení zla, ani k beznaději. Ze Siónu vyšla nauka, z Jeruzaléma Hospodinovo slovo, je to Slovo tělem učiněné a každý se může učit nejen o něm, ale hlavně od něho, jak žít. A ten, kdo tam vystoupí, a kdo se naučí Boží nauce, začne překovávat meč i kopí, jako už mnozí před ním. Začne totiž milovat a odpouštět.

Bůh přišel v Kristu mezi nás a je s námi ve své církvi stále. Nečekejme pouze, až pro nás v budoucnu něco udělá. Očekávejme, že se s ním setkáme teď, hned, dnes, zítra, pozítří - jen co s vírou zatoužíme po jeho odpuštění, po jeho sjednocující lásce, po jeho Duchu. Sestry a bratři, to není útěcha, to je realita. Je na co čekat, je na co se těšit. Ne až jednou. Hned. Jen nesmíme přehlédnout toho, který se nám chce darovat. Osobně. On sám sebe, ne jenom něco, nějaké dary. Vystupme ze tmy beznaděje, ze tmy nenávisti, ze tmy sobectví, ze tmy víry s mnohou rezervou, s mnohými "ale" – hned teď máme možnost chodit v Hospodinově světle.